

REVISTA COPILUL

dobrogean

ANUL I No. 10

DECEMBRIE 1935

—Tip. Curierul Tulcei —

Revista „Copilul Dobrogean“

Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet :

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-profesor
Pictor V. PAVLOV-profesor
IORD. PETRACHE-învățător

REDACTIA
Const. Petrache
revizor școlar
Șc. No. 4 de fete--Tulcea

AD-ȚIA
N. Damlenescu
învățător
Str. Sf. împărați 59

Abonamentul :

Anual 40 lei
De sprijin 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Vin Sărbătorile, copii
Poveste sfântă
Crăciunul în 1916
Ce mi-a spus Moș Crăciun
Povestea Crăciunului
Amintirea unei seri de Crăciun
In ajun
Cum l-am supărat pe Moș Crăciun
De vorbă cu Moș Crăciun
Dece ne place Crăciunul ?
Primii fulgi
Moș Crăciun
Ce-mi aduce Moș Crăciun
Poezie de Crăciun
Ce ași vrea să-l întreb pe
Moș Crăciun
In noaptea de Crăciun
Dragă Moș Crăciun
Pag. veștilor minunate
Cuțulache Șterpelici
Deslegările

Cop. Dobrogean
Corleancă-Mahmudla
Nenea Nicu
Jenică-L. K.
Stela Nicolau
Petrescu Victor
V. P. Călugăreanu
Eug. Dimitriu
Buga Silvia
Vasiliu Alexandrina
Iordăchescu Elena
Udrea Gh.
Garabet Traian
Badea Viorica

Leibovici Simgea
Arvanțopol Cezar
Apetroaia Anişoara

* * *

Gravurile în linoleum, sunt executate de D-l Th. Iacobe Fotograful—Tuicea, iar o parte din desene, sunt executate de D-l C. Găvenea—Sarichioi.

Vin sărbătorile, copii!

Pe unii vă voi găsi cred, înainte și vă voi bucura mai mult. Pe alții îi voi întâlni, poate, cine știe?... între Anul nou și Bobotează. Nu-i după gândul și inima mea! Eu aș fi foarte fericită, să stau alături de cititorii mei, în noaptea sfântă a Nașterii Domnului, să le ascult bătaile inimii când așteaptă pe moșul... bătrânului și neobositul moș, aducător de daruri, sau când își împart, a doua zi, câștigul dela colindă.

În sfârșit ce n'ași da să nu mă găsesc departe de cei mai scumpi tovarăși ai mei—în clipele lor de bucurie sfântă, când cu mama, tata și frații, laolaltă, petrec Crăciunul.

Nu se poate însă. Până mă văd lipărită, până mă duc la poștă și apoi cât trebuie să merg prin ploaie și ninsoare, până ajung la voi, vremea trece. De aceea, vă rog să nu vă supărați, că am să vă aduc povestile, poate ceva mai târziu.

Urarea mea o fac la timp, rugând pe bunul Dumnezeu să vă ajute, atât vouă cât și păriașilor și D-lor învățători și să vă dea noroc și sănătate întru mulți ani!

„Copilul Dobrogean”

Sunt câteva bucăți pe care, deși anunțate la sumar, totuși din lipsă de loc nu le am putut publica.

Cele mai multe însă, nu sunt pentru Crăciun, așa că le vom publica în numerele viitoare.

POVESTE SFÂNTĂ

Copiii miciuți

*Să fiți cuminți acum,
Din vremea're bătrâne,
Un basm am să vă spun :*

*Nu-l basm cu smei și zâne
Și nici moșnegi sfătoși,
Ci e poveste sfântă
Lăsată din Strămoși :*

*La margini de cetate,
In casă de păstor
Ni s'a născut Hristos,
Nădejdea tuturor,*

*Că'n Betleemul falnic,
Cu mult bogat popor,
Nu s'a putut să intre
Pruncul Mântuitor !*

*Domnea în noaptea sfântă
O pace de mister,
Și-o stea de-o frumusețe
Se înalță spre cer.*

*Mărețe porți străvechi
Atuncea s'au deschis,
Și liberă era
Intrarea'n Paradis.*

*In slăvi plutit-au umbre
Cu chipuri îngerești
Era o strălucire
Cum n'a fost în povești.*

*Cântau în taină cântec
De slavă 'npărătească,
Doborând la nol
O liniște cerească :*

*„Pe pământ pace,
„Lui Dumnezeu mărire,
„Și întru omenire
„Bună învoire !”*

*Și chipuri albe
Cu vers melodios,
Adus-au flori plăpânde
Micuțului..... prinos,*

*Trei magi bărbați de seamă,
In stele cititori,
Ofrandă'n daruri scumpe
Adus-au lângă flori.*

*Surts era pe fața
Blajinulăi Isus,
Să'mpace-o lume 'ntreagă
Din răsărit'n apus.*

*Deatuncea veacuri multe
S'au scurs spre nesfârșit,
Dar pacea, blânda pace
Incă nu ne-a 'nfrățit.*

*Micușilor de astăzi,
Cu sufletul curat
Ca îngerii ce poartă
Vestmânt imaculat.*

*Strigați in noaptea sfântă
Cu îngerii în cor
Să ducă vestea 'n lume,
S'aud' orice popor :*

*«Pe pământ pace,
Lui Dumnezeu mărire
«Și întru omenire
Mai multă înfrățire !»*

*Iar lumii învechite
In patimi și în chin,
Aduceți-i ofrandă
Crenguțe de măslin.*

ION CORLEANCA Mahmudia

Crăciunul în 1916.

Dragii mei copilași, cred că vă mai aduceți aminte de povestea mea din anul trecut : Moș Crăciun în județul Tulcea ! Ca urmare a aceștia, uite Nenea Nicu nu vă uită și vă povestește acum ceva din Crăciunul anului 1916.

Pe vremea aceea copii, eram militar, iar țara noastră era înconjurată numai de dușmani, iar o parte din ei se făcuseră stăpâni pe aci, ca la ei acasă. Era greu de tot și de noi cei ce eram militari, dar era și mai greu de populația civilă, care era sub călcâiul dușmanului cotropitor și care o obliga să-și uite obiceiturile scumpe din moși și strămoși.

Și cum vă spuneam, Crăciunul anului 1916 îl faceam ca militar, departe, cu trupele în refacere pe la Burdujeni, vechea graniță între țara noastră și Austria.

Era o iarnă grozavă și la toți, civili și militari, ne lipsea căldura, fiindcă nu se mai găseau lemne, ne lipsea și mâncarea, așa că lipsurile acestea făceau ca mii de soldați să fie bolnavi. În seara dinspre Crăciun, eram de serviciu și trebuia ca 24 de ore să stau îmbrăcat, gata pentru orice întâmplare. Stăteam la marginea orașelului, spre gară, într'o casă ai căror stăpâni muriseră de tifos. Vreo două buturugi sfârâiau jalnic pe vatră, iar un fum acru ne afuma de vii. Câteva glasuri răgușite de copii necăjiți, colindau prin oraș.

„Ia sculați, sculați boeri. Florile dalbe !

Că vă vin colindători, Florile dalbe !

Prinse a se însera ! Glasurile amuțiseră, iar un soldat aprinse un opaiț. Un alt soldat intră pe ușă.

—Ce-i cu tine camarade ? il întrebai eu.

—Să trăiți d-le brigadier ! Ce să fie ? Găsii vre-o câteva cioate, pe care le aprinsei ! E un frig cum n'am pomenit !

—Hai fugi de te încălzește puțin, îi spusei, sculându-mă de pe scăunaș.

*Dragă îmi este vacanța, scumpi îmi sunt părinții,
dar nu pot uita, tovarășul nedespărțit, cartea.*

—Domnule brigadier mâine e Crăciunul! Ce vor fi făcând cei de acasă, vor fi având lemne? Vor fi având mâncare?

„Măi camarade, e drept să te îngrijești de ei, că ți-s aproape! Dar cei de sub dușmani, cum o fi ducând-o? Soldatul amuți cu ochii la focul care a-bea licăria, iu vreme ce altul cânta, ca pentru el, un cântec de dor. Fiecare cu durerile lui!

—Măi Stănică, ai adus ceva mâncare?

—Da d-le brigadier! Niște carne crudă pe care avem s'o prăjim pe cărbuni!

—Ce cărbuni, te-a găsit?

Nu vezi că focul e pe sfârșite și n'avem alte lemne, afară de cele câteva cioate pe care le-a adus Costache?

—Când am fost la bucătar, am luat și un braț de lemne uscate ca chibritul, că, să vedeți..., el e dintr'un sat cu mine..

—Bine Stănică! Hai pregătește ceva, așa ca pentru Crăciun!

Dar n'apucai să isprăvesc vorbele cu Stănică, când aud strigând:

—Cine-i,? Cine-i,? Stai! Inaintează la ordin și dă-ți parola!

—Moș Crăciun!

—Moș Crăciun? Nu recunosc! E departe! Poate împarte daruri la cei de sub străini! Dar așteaptă!... Brigadier de gardă! Vin de recunoaște pe Moș Crăciun!

Alergai într'un suflet cu câțiva soldați, să vedem ce este și la lumina unui felinar, văzui pe Moș Crăciun, abia răsuflând sub greutatea sacului termecat, plin cu fel de fel de lucruri.

Il recunoscui. Era acelaș bătrân, cu părul nins, cu ochii sclipitori sub sprincenele stufoase, dar nu mai era vesel ca în copilărie, ci trist și abatut.

—Moș Crăciun! Bine-ai venit, Moș Crăciun!

—Bine v'am găsit logofeții moșului! Dar numai atâția sunteți? Unde sunt ceilalți?

—Par'că matala nu știi unde sunt? Mulți camarazi de-ai noștri au murit apărându-și glia la: Oituz, la Argeș, la Turtucaia, la Neajlov!

Știu lucrul acesta, dar să știți că ei n'au murit cu totul! Sufletele lor sunt printre voi! Ele nu pot vorbi, dar amintirea lor vă îndeamnă să luptați cu bărbăție, căci moartea nu e atât de urită cum v'o inchipuiți, ci este o zână frumoasă și dragă-laşă care culege sufletele celor căzuți și le duce în grădina fermecată a „vieții următoare“!

—Moș Crăciune, poftim puțin și te-ai încălzi! Ți-o fi frig și acolo în casă ne-ai spune ce să facem!

—Dragii moșului, aș sta bucuros, dacă ar sta timpul! Nu mi-e frig! Am venit să v'aduc câteva daruri și să vă spun că Dumnezeu vă v'a ajuta! Acum voiu pleca pe la frățiorii și copiii voștri, să le duc ceva daruri, dar mai mult ca darurile, le voiu duce speranța și dragostea cu care trebuie să fie înconjurați de toată lumea!

Și spunând acestea, Moș Crăciun plecă improșcându-ne cu un pumn de ghiață, în vreme ce santinela își luase arma „pentru onor“.

După plecarea lui, când am deslăcut pachetele, ce credeți c'am găsit? Am găsit vești dela cei dragi, care erau așa de departe, dar am mai găsit multe mingi de schijă, cu care am băgat spaimă în rindurile dușmanilor. Aceștia cu nespusă masă au cam trebuit să-și ia tâlpășița, de pe locurile ocupate vremelnic, uitând și de Transilvania și de Bucovina, numai să scape mai repede de darurile lui Moș Crăciun, pe care le dăruiam cu toată inima!

Nenea Nicu

N. B. Nenea Nicu mulțumește tuturor micilor cititori, pentru felicitările trimise cu ocazia zilei onomastice.

Dragă Moș Crăciun.

Te rog foarte mult să-mi trimiți tot ce imi trebuiește pentru școală. Cărți de povești, caiete și un toc. Și mai te rog să-mi trimeți și o păpușă și toate acestea să mi le trimeți într'un pom de Crăciun. Mă silesc să învăț bine.

Sărut mâinele Dragă Moș Crăciun.

CE MI-A SPUS MOȘ CRĂCIUN.

—ooOoo—

L'am întâlnit pe Moș Crăciun,
Cu sacul plin în spate,
Mergând încet și'ncovoiat,
De-atâta greutate...

Avea în sac, hăinuțe noui,
Ghetuțe, muzici, turte dulci...
L'am întrebat: „Cui vrei să dal
Atâtea bunătăți, ce duci?”

El s'a oprit—l-am ajutat
Să-și salte sacu'n spate,
Și mi-a răspuns încet și rar,
Privind în zări departe:

„Când am plecat din cer mi-a
spus,
„Cel ce-l mai mare între sfinți,
„Ca să le'mpart pe toate,
„La copilași cuminiți.

„Și socotesc mereu câți am,
„Nepoate și nepoși,
„Vreau să le'mpart în așa fel,
„Ca să-i împac pe toși!

„Pentru școlari și școlărițe,
„Mai am în acest an
„Un dar frumos. El e: REVISTA,
„COPILUL DORROGEAN!”

1935 Decembrie 8

JENICA—LASCAR CATARGIU

Povestea Crăciunului.

Știți voi copii, că acum vine Crăciunul și nici nu mă îndoiesc, că fiecare din noi știe, că la Crăciun, noi creștinii serbăm nașterea Lui Iisus Hristos. Dar v'ați întrebati oare de ce-i zice „Crăciun?”

Asta nu mă dumeream nici eu când eram copil ca voi și întrebând într'o zi pe mama mi-a spus povestea pe care vreau să v'o spun și vouă.

Ascultați: Când păstorii văzură steaua cea mare pe cer și călăuziți de ea au găsit Pruncul Stânt în eslea oilor, l-au adus daruri, și l s'au închinat, apoi au plecat în lume, să vestească oamenilor, bucuria cea mare. Toată lumea se ducea la stână, cudaruri, după puterea fiecăruia.

În Betleem însă, mai trăia un moș bătrân, bătrân de tot, pe care-l chema „Crăciun”. Când află Moș Crăciun de nașterea Mântuitorului, se duse și el și-l duse la rândul său dar și l se închină. Maica Domnului când îl văzu îi zise: — „Moș Crăciune, după cum vezi, aici avem

multe bunătați acase ca dar dela oameni, Lui Iisus. Eu te sfătuiesc să încerci un sac și să te duci pe la casele oamenilor, unde sunt copii săraci și cumiți, să le dai din aceste bunătați și să le spui că te-a trimis Iisus Hristos, ca să se bucure și ei de venirea Lui pe lume”.

Moș Crăciun a făcut întocmai cum i-a spus Maica Domnului și de atunci în fiecare an, Moș Crăciun are grije să se ducă pe la copiii cumiți, ascultători, silitori și mai ales pe la săraci și să-i bucure, de ziua nașterii Mântuitorului.

Iată deci, de ce zicem noi că vine Moș Crăciun, când serbăm nașterea D-lui Iisus Hristos.

Stela Nicolau
Inv. gr. de copii Carabii

Amintirea unei seri de Crăciun.

Sunt mai bine de 10 ani de atunci, dar acea amintire nu se va șterge niciodată, din sufletul meu.

Aveam vre-o 4 anișori și cum eram copil cam bolnăvicios, se nimeri ca tocmai de Crăciun să fiu în spital. Eram destul de îngrijit, dar mâncarea nu-mi plăcea deloc. Mi se dădea un fel de cartofi, care aveau o culoare verzuie și erau sălcii la gust. Așa că mă săturasem de spital, dar n'aveam ce face; doctorii nu-mi dădeau drumul, deși era o lună de când eram acolo.

Din pătuțul meu aib, îngrădit jur împrejur cu sârmă ca să nu cad jos, vedeam cum fulgii de zăpadă cad rar și lin, întocmai ca niște stelute de cristal. Iar sufletul meu de copil, se strângea dureros la gândul că voi petrece sărbătorile crăciunului în spital; îmi înlundam capul în perne și plângeam mereu.

... E seara Crăciunului! Se aud copiii colindând pe străzi și săniile cu clopoței ducând lumea încoace și încolo. În salonul nostru de spital, ardea sfânta candelă, iar îngrijitoarea ne-a spus în treacăt, că dacă vom fi cuminți, ne va aduce și nouă

Moș-Crăciun, ceva frumos. Eu mă gândeam acasă, la taticu și la mămică mea, iar patul pe care zăceam mi se părea prea mic pentru suferința mea.

... Deodată ușa se deschide și intră tatăl meu cu o pătură groasă de lână, în care m'a înfașurat, spunându-mi că a venit timpul să părăsesc spitalul.

Când am ajuns acasă și am ieșit din întunecimea păturei, mi s'a înfățișat înaintea ochilor, un tablou ca'n povești. Pe masă, trona un mare pom de crăciun, luminat și încărcat cu tot felul de bunătăți: covrigi, mere, portocale, bomboane, ciocolată, fără să

mai pun la socoteala și tradiționalul cozonac. Și cum pentru mine Moș Crăciun nu era altul decât tatăl meu, bunul meu tată, care mă scosese din spital, el desprinsese încetșor din

pom darurile ce mi se cuvineau: un joc de clădit, care după planurile pe care le avea, clădeai din cuburile mici de lemn tot felul de lucruri; un revolver cu dopuri, cu care împuşcam toată ziua, un pachet de cărţi de joc, cu diferite chipuri pentru copii şi multe alte lucruri frumoase şi plăcute.

.... Aceasta e amintirea unei seri de Crăciun din copilăria mea.

PETRESCU VICTOR
Cl. III Industrială-Tulcea

Ce-mi aduce Moş Crăciun!

Era în noaptea de Crăciun. Afară ninge liniştit. Tata şi mama se duseră în oraş, să mai târguiească câte ceva, iar eu şi cu fratele meu mai mic rămăseserăm acasă cu bunica. Pe atunci aveam 5 ani.

Bunica începuse să ne povestească despre naşterea Mîntuitorului, iar noi stam cuminţi şi ascultam foarte atenţi basmul buni-

chii şi din când în când cântecul colindătorilor care veneau pela fereşti. Ştiam că'n seara aceea trebuia să fim mai cuminţi ca ori când, fiindcă mama ne spunea că Moş Crăciun aduce daruri frumoase copiilor cuminţi. Deodată auzim un sgomot în sală iar pe uşă intrară tata şi cu mama, cu mai multe pachete în mână. Nu ştiam ce să mai facem de bucurie. Tata ne-a dat la fiecare câte un pachet. Cât de curioşi şi nerăbdători eram noi să vedem ce era înăuntru! Când le-am deschis, eu am găsit o mandolină iar fratele meu o tobă. Peste puţin vine şi unchiul meu. Dănsul ne-a adus două automobile foarte frumoase. Ce bun a fost în seara aceea Moş Crăciun, iar noi ce fericiţi eram! Acele jucării le mai păstrăm şi astăzi, ele fiind o frumoasă amintire din copilăria mea. Acum sunt mai mare, ştiu că Moş Crăciun nu-mi mai aduce jucării, dar cred că o să-mi aducă o carte frumoasă cu poveşti. Deaceia, în această noapte sfântă, toţi copiii îl aşteaptă cu nerăbdare pe Moş Crăciun!

GARABET TRAIAN
Cl. III primară No. 1 de băeţi

IN AJUN.

—oxo—

*Nouri suri în slăvi înalte,
Se tot plimbă ne'ncetat ;
Și stelutele crestate,
Straturi groase au format.*

*Și'n troian îngrămădite
Afânat, cum cad de sus,
Pe sul: garduri învechite
Vântu'n grabă le-a udus.*

*Iar de frica lor copiii,
Nici nu vor s'audă acum,
Cî'n suflet cu bucurie
Au format cete pe drum.*

*Veseli, cu obraji roșii,
Se tot sfătuiesc mereu
Ca, când vor cânta cocoșii,
Să se'ntâlnească din nou.*

*Și formând tot cete aparte,
Ca să'nceapă a umbla
Și strigând, din piept cât poate,
Să înceapă a colinda.*

*Căci își spun ei.—măi, Crăciunul,
E la margine de sat ;
Să nu ne culcăm niciunul !...
Pân'ce dânsul n'a intrat.*

*Căci el, Moș, cu barbă albă,
Multe daruri ne-a aduce :
La fetește câte-o salbă,
Iar nouă câte un dar dulce !*

V. P. Călugăreanu
Seminarist-Ismail

Copii! Copilul Dobrogean stă cu dragoste la dispoziția voastră. Indrăgiți-l! Cereți părinților să vă aboneze și îl puteți primi prin poștă pe adresa voastră.

Cum l-am supărat pe Moș Crăciun

Intr'o zi de iarnă, când Crăciunul nu era departe, veniseră la mine câteva colege. Din vorbă în vorbă, începuserăm să discutăm despre cadourile ce vom primi.

— Eu vreau o păpușe male, male, ca să facă, nani zise mica Lenuța.

— Dacă mi-ar aduce o sanie, n'aș mai putea de bucurie! rosti cu înflăcărare Lucia.

— Ce să mai zic „vreau“, când Moș Crăciun trebuie să-mi aducă. Ori de nu, de-l întâlnesc, îl trag de barbă! spusei eu cu mândrie.

Dar Crivățul vui înfuriat, par'că, bătându-mi în geam! Prietenile plecară acasă, întâmplarea fu uitată, iar zilele se scurseră fericite până la Crăciun.

Bang! Bang! Cât e ceasul oare?

la să mă scol să văd: mi-a adus Moș Crăciun ce l-am cerut? Și sărind iute din pat, mă dusei să caut lângă sobă, unde știam că avea obiceiul să-și pună darurile.

Dar zadarnică toată căutarea: nimic!

Mă duc repede la mama:

— Mamă, dar de ce Moș Crăciun n'a venit și pe la noi? întrebai cu oarecare spaimă.

— Să știi că s'a supărat că i-ai adresat asemenea cuvinte.

Înima mi se strânse de durere la gândul că n'am primit nici un dar. Începui să plâng.

Dar un gând îmi veni în minte: să-l rog, poate mă va erta, căci după câte știu e f. bun întorcându-mi privirea spre icoană rostii cu glas tremurat:

Moș Crăciune, te rog nu fii supărat pe mine, iartă-mă îți făgăduiesc că îmi voi măsura de acum cuvintele. În ziua Anului Nou, găsii darurile cerute: aquarele, patine și două cărți.

Prietenii căutoși să nu-l supărați pe Moș Crăciun ca mine, dar mai mult, iubiți-vă părinții a căror mângăiere și bucurie suntem.

Dim Itriu Eugenia

Cl. I. L. P. I.

Compunere

Dece ne place Crăciunul?

Toată lumea așteaptă cu nerăbdare sărbătorile Crăciunului. Cei bogați se bucură, dar cei săraci mai mult se întristează.

Mie îmi plac aceste sărbători mai ales când e zăpadă, atunci parcă simt mai mult Crăciunul. Ce bucurie pe noi în seara de Crăciun, când colindătorii vestesc la fereastre, Nașterea Domnului, iar casa e luminată

de nenumărate lumânări împrăștiate din brăduțelul ce stă în mijlocul camerei, împodopit cu fel de fel de bunătați! Noi, în jurul lui așteptăm să sosiască darnicul moș Crăciun. Oare umblă el pe la toate casele, dăruiește el pe toți copilașii cuminiți? Asta e o întrebare ce mi-o pur de când eram la grădiniță. Acum în clasa IV-a încep să-i înțeleg răspunsul. Pe la cei, pe la care uită să treacă Moș

Crăciun, e datoria noastră să nu-i uităm, să le împărțim și lor din ce avem, să-i bucurăm și pe ei.

Mi-ar place mai mult Crăciunul dacă aș ști că toți copiii sunt mulțumiți.

VASILIU ALEXANDRINA cl. IV-a No. 1 k.—Tulcea

Poezie de Crăciun

*Hei! Sculați-vă în zori,
C'au venit colindători!
Au venit să prevestească,
Ajunul, ce-o să sosească.*

*Cârduri, cârduri copii vin
Inotând cu mare chin,
Purtând befele în mâini
Să se apere de câini.*

*Împreună se strângeau
Și cu toții cântau
Cântecul îmbunătorul
C'a sosit Mântuitorul*

*Noaptea sfântă glorioasă
Și cu steaua luminoasă!
Nașterea tu ne-ai vestit
Pe toți ne-ai înveselit.*

Badea D. Florica
cl I sec. L. P. I.

Moș Crăciun

E seara ajunului. Stau și mă gândesc ce o să-mi aducă Moș Crăciun. În acest an cred că Moș Crăciun va fi mai sărac pe aceste timpuri. Deodată aud bătăi la ușă. Deschizând ușa intră Moș Crăciun încărcat de povara anilor. Când a intrat a spus „bună seara” cu un glas stins. Imi dădu jucăriile și vru să plece. Eu nu l’am lăsat, ci am vruț să-l întreb ceva. Puse sacul jos și eu îl întrebai:

— *Moș Crăciun nu-i așa că anul acesta n’ai adus așa multe jucării ca anul precedent?*

— *Da, dar anul acesta am dat jucării numai la băeții cuminți ca tine.*

— *Moș Crăciun, de ce ai mata barba așa de albă?*

— *Dragă eu sunt bătrân de tot, dar niciodată nu vâ părăsesc. Te rog dă-mi drumul să plec însă, că am de dus și la alți copii și nu vezi că-i târziu?*

— *Du-te Moș Crăciun și îți mulțumesc, de jucăriile pe care mi le-ai adus.*

L’am condus până la poartă și el plecă cu pașii săi greoi și legănați.

UDREA GHEORGHE cl. IV primară No. 1 băeți

Ce ași vrea să-l întreb pe Moș Crăciun

Era în ajunul Crăciunului, fulgi albi de zăpadă, acopereau pământul cu o mantie strălucitoare. Mă întorceam dela școală, cu ghiozdanul în mână, zăpada proaspătă scârțăia sub picioare. Mergând gânditoare, prin omăt, îmi adusei aminte că în acea seară se coboară din slavă, bunul și blândul Moș Crăciun, pentru

a împărți daruri la copiii buni. Cât de mult înveselește el atât pe cei săraci cât și pe cei bogați cu jucăriile pe care le aduce, știind că va veni și pe la mine, mă gândii să-l întreb câte ceva să nu creadă Moșul că sunt un copil rău și nu-l primesc cu brațele deschise. Până îmi va pune darurile în pantofi, voi avea timp să-l întreb câte ceva. Aș vrea să-l întreb, cam de cât timp împarte el daruri la copiii buni? Dar de unde are el atâția bani pentru a le cumpăra? La toți copiii buni împarte el daruri de Crăciun sau numai la cei din orașul meu. Tot gândindu-mă la Moș Crăciun și la darurile ce mi le va aduce, ajunsei acasă. Nu mai aveam lecții de preparat, pentrucă ne dăduse vacanță.

Dupe ce mâncai, îmi pregătii pantofii lângă ușa și apoi mă culcai gândindu-mă la Moșul cu traista'n spate.

LEBOVICI SIMIGETA cl. I sec.—Tulcea

Este Moș Crăciun sau nu ?

Cu câtă nerăbdare așteptăm noi pe Moș Crăciun! El vine din depărtări, cu desagul încărcat și umblă pela fereastre, ca să vadă ce fac copiii și cât de ascultători sunt. Dar și eu sper că am fost destul de cuminte și Moș Crăciun îmi va aduce și mie daruri.

Câte odată mai greșesc, dar Moș Crăciun este bun și mă iartă. El în tot anul vine cu desagul încărcat de felurite daruri, pe care le împarte la copiii buni și ascultători. Când vine el la noi, știe ce mi-a adus anul trecut, iar anul acesta îmi aduce altceva.

La case mari, în seara de Crăciun, se face pom, iar în pom se pun: nuci poleite, lumânări galbene, roșii, albastre.

Ce nu se găsește în acest pom minunat?! Cărți și cutii cu bomboane, jucării și pușculițe, portocale și tot felul de po-doabe, iar copiii se strâng în jurul pomului și fac horă. Atunci părinții împart darurile și zic că le-a trimis Moș Crăciun.

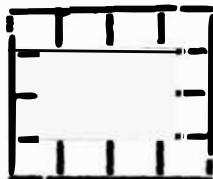
Cineva mi-a spus că nu este moș Crăciun. Dar eu știu că este. Moș Crăciun mi-a spus anul trecut, să fiu cuminte, căci îmi va aduce ceva mai frumos. El umblă din sat în sat și din oraș în oraș și împarte daruri multe și frumoase la toți copiii. Bine face Moș Crăciun că nu le aduce daruri la cei ce zic, că nu este Moș Crăciun.

Paraschivescu Cornelia
cl. V-a primară—Regina Maria

Jocuri ușoare, pentru copii cumini; deslegați-le

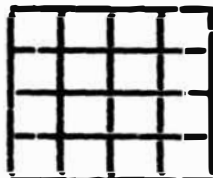

No. 1 de Petruș Virgil cl. IV 1 b.

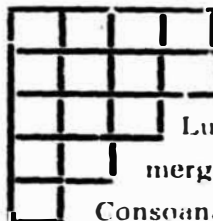
Nume scump
oraș din România
Poreclă
Primul om

No. 2 de Ștefan Hădărian—Tulcea

Pe ce mâncați
Pământ lucrat
Se pune în mâncare
De azi pe mâine

No. 3 de Stamatîn Alex. cl. IV 1 b.

vinde carne
lucrează la gară
Lucrez pământul
merg cu plugul

Consoană

No. 4 Șaradă de Moruzov Cecilia
cl. I sec.

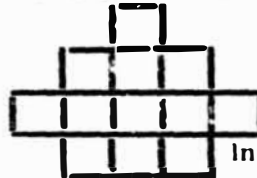
Partea întâia e culoare
Partea doua o textilă,
Iar a treia e vocală !
Laolaltă de citim
Insectă harnică, găsim.

No. 5 de Neagu Gh. cl. IV Pr. Mihaie

Câte liere puteți obține
dacă ștergeți două linii,
în diferite feluri ?

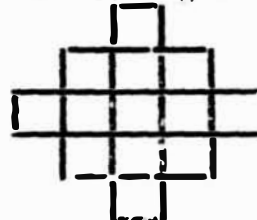
No. 6 de Martin I. Sebastian cl. III L.

Consoană
Se găsește în gos-
podării la țară
Primul nostru rege
Intemeietorul Romei

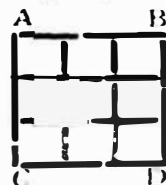
Consoană

No. 7 de Anghel D-tru cl. VII Hagilar

Consoană
Băutură
La tren
Crește pe piele
Consoană

No. 8 de G. Sandu inv.

Luăți 8 bețișoare din
acest pătrat mare - făcut
din 24 bețe de chibrit și
să rămână două pătrate
din care unul să fie cu
laturile: A. B. C. D.

Cine n'a putut deslega jocurile din No. 9 să caute aici.

No. 1 = T, fum, tutun, mut (trebuia scris „om care nu poate vorbi“ și din greșală s'a scris „armă de luptă“; la urmă „N“.

No. 2 = C. car. Carol, rom, l.

No. 3 = Neamț, Elba, aba, ma, ț.

No. 4 = Nuc, unu, cuc.

No. 5 = Ural, raci, acul, Lili.

No. 6 = Zapadă, papară, dărâmă

No. 7 = $1+8=9$; $2+7=9$; $3+6=9$; $4+5=9=9999$.

Următorii copii au deslegat singuri—fără ajutorul nimeniului, jocurile :

Toate- Iordăchescu Elena și Popescu Romelia. Princip. Nic. Isaccea, Anghel Dumitru cl. VII-Hagilar, Papadopol Lizeta, Dugășescu Ligia. Renee Căp. N. Mateescu, Nineta Stamatiu, toate din cl. III-1 fete, Mărgărit Steluța IV No. 3 fete, Dumitriu Eugenia, Leibovici Simgeta, Buga Silvia, din cl. I liceul P. I. Burghilea Vasile cl. III No. 3 b., Garabet Traian cl. III No. 1 b. Radu Marieta, Tiron Ecaterina și Tomorug Minodora, toate cl. IV No. 4 fete. Buga Aurelia, Barabanciu Maria. Suchirie Suliman, dela cursul compl. Șc.N o. 4 fete, Victor Turovșchi cl. III și Negacinschi Elena.

6 Jocuri : Barabanciu Pașa și Pandele Marioara cursul comp. No. 4 de fete, Laura Munteanu cl. IV No. 2 fete, Arvanitopol Cezar și Martin Const. No. 3 b.. Gheorghiu Victoria cl. IV No. 3 fete, un elev care nu s'a iscălit și Ovanezian Maria c. compl.

5 Jocuri : Calciu Gh. cl. 4 Mahmudia

4 Jocuri : Graur Gh. cl. IV Somova.

3 Jocuri : Petculescu Nicolae cl. V din Somova, Angelescu Nicu cl. III 1 băieți.

2 Jocuri : Marcof Cristu cl. III No. 1 b.

1 Joc : Apetroaia Anișoara, Radu Madlena cl. II No. 4 fete.

Răspunsurile pe Ianuarie, să le trimiteți neaparat până la 20 ale lunii. Copii dela sate, cereți D-lor învățători să vi le trimită pe adresa redacției.

O vorbă bună

pentru fiecare:

Tutulor — Sărbători fericite !
Ridicăm rugăciunea noastră pentru sănătatea copiilor, a părinților lor și a colegilor—mulțumind din suflet, aceluia care înțeleg străduințele ce depunem, să adunăm în jurul acestei reviste mai multă atențiune... mai multă dragoste.

Angelescu Nic. Nu se potrivesc bine versurile. Dacă ar fi toate așa bine ar fi: „Moș crăciun cu barbă albă.” „Parcă-i ninsă cu zăpadă”. „A sosit la noi în casă” „In spinare cu o desagă”. Celelalte însă șchiopătează. Dar dacă ai să încerci, are să iasă din ce în ce mai bine.

Mărgărit Steluța. Este o descriere frumoasă „Iarna”. O vom publica pe Ianuarie.

Doina—Rădăuți. Ce să-ți fac, dacă Cocoșaii tăi nu sunt în legătură cu Sărbătorile Crăciunului? Îmi pare rău că trebuie să mai amânăm.

Depe când eram mică: Moș Alexandru, zămbind cu bunătate, este rugat să mai aștepte. Va face cunoștință cu cititorii cât de curând.

Vasilică.... pe rând.... ca la moară ! Pregătește-te cu altăceva pentru mai târziu.

„La joacă”. Cu toate că ai

spart oglinda D-nei I. totuși dacă vrei să știe și lumea, vom publica-o

Avereanov M., Topciu D. Virgil, Petculescu Nicolae, Calciu Gheorghe, ș. c. După cum vedeți, Moș Crăciun a fost înconjurat cu atâta dragoste, că nu mai avem loc să scriem și compozițiile voastre. Gândiți-vă și la alte subiecte și mai trimiteți.

Jan—Lascăr Katargi. Când te cuprind subit, momente de inspirație, nu le lăsa să treacă fără folos.

Corleancă--Mahmudia Ai dreptate. E bine, dar.. cu economie. Sunt cazuri când nici cei mari nu le înțeleg, iar noi ne gândim la inteligența medie a micilor noștri cititori.

Sargantiny Nu vă supărați. Imprejurări pe care le veți judeca singur, au impus amânarea.

Călugăreanu'-seminarist, Ismail'. Cu plăcere așteptam vizita Dvs. Treceți pela Șc. No. 4 de fete.

Copil: care ați trimis jocuri și compoziții și nu vi le-am putut publica: îngăduială și bunăvoință. Fiecăruia îi vine rândul. Scrieți însă curat, pe o singură față și citeț.